

תשורה

משמחת הבר מצוה

של

אליהו יעקב

יוניק

ג' סיון ה'תש"ס

פתח דבר

אנו מודים לך על כל הטוב אשר גמלנו ובחסדו הגדול זיכנו בחגיגת הבר מצווה של בניו היקר, **אליז'ה יעקב שיחי'**, ביום השלישי שהופל בו כי טוב, ג' סיון, יום א' דמי הגבלה, ה'תש"ס.

התודה והברכה מובעת בזה לירידינו ומקרינו, אשר ביום שמחת לבנו הואילו לברכינו בברכת מזל טוב ולשםהו אתנו ייחדו.

מתכבדים אנו בזה להציג לפני כבודו ואנשי ביתו ייחיו תשורה מיוחדת – רוכם בפירטום ראשון – הכלולות:

א) קטיעים מרשימות יומכבים אשר רשם בשעתם לעצמו זיכנו של חתן הבר-מצוה הרה"ח הרה"ת מהור"ר דובער שיחי' יוניק אשר דבר אותו כך אדמו"ר נשיא דורנו בהזדמנויות שונות.

ב) רשימת יהודיות אשר זכתה משפחתיינו להיבנס כל עשר שנים משנהות ה'תש"י – ה'תש"ג על פי הוראת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו (חזק מיהיות של שמחות וארועים מיוחדים).

ג) צילומים מכ"ק כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו המפרסמות פה לראשונה, ועוד כמה הוספות וכו'.

ויה"ר שכיוון שלושים יום קודם החג שואלים ודורים בעניין החג, ובג' סיון מתחילה שלושים יום לפני יום הקושוש ג' תמוז, אשר שמש בגבעון דום, ונתملאת שששבים – ימי עבודה עבד עבר – בחשכת הגלות זהה, ולא אדרבת אדזנים, ויה"ר אשר בשבייתו (ועוד קודם לכך) בצעא לחפשי חיים, והקב"ה יקיים לא תשלחנו ריקם, העזיק תעביך לד גוי תיכף ומיד ממש.

ונזכה זההן זיך מיטין רבין דא למטה אין א גופו ולמטה מעשרה טפחים והוא יגאלינו. בברכת קבלת התורה בשמחה ובפנימיות.

מקירם ומכבדם
אברהם ברוך וציפה חי' יוניק

תשורה משמחת הבר מצווה של אליהו יעקב שיחי יוניק

יוניק ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch

770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מענדרל שניאורטאהן

ליוכאואויטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

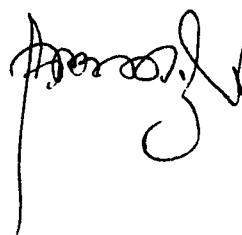
ב"ה, כ"ד סיוון תשכ"ט
ברוקלין

חابرך אברהם ברוך שי'

שלום וברכתו!

במענה על החוזעה ע"ד חכנתו לוגיל

מצוחח חגה י"ה ר' מחש"ה אשר סבן שלש
עשרה למצוחχ יגדל לבן חמש עשרה וככו'
כפסק חמונה (אבוח פרק ה') זיוסף
חחדרה ושקירה בליסודו בחזרה בחזרה
הנגלת ובן בתורת החטיפות ויחדר בקיום
חסכוזה, זחש"ה צליחו להיזח חסיד ירא
שםם ולמדן.

בברכה /

מכتب כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו לחגיגת בר-מצווה
(לאביו של חתן הבר-מצווה שיחי)

תשורה משמחה הבר מצויה של אליו יעקב שיחי' יוניק

יוניק - ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N.Y. 11213

493-9250

מנחן מענדל שניאורטההן

ליוכאומיטש

77 איסטערן פֿאַרְקּוֹויִי
ברוקלין, נ.י.

ביהה, ד' סיון תשמ"ז
ברוקלין, נ.י.

הרהייח איזיא נויב וכו'
מוחאי אברהם ברוזן שי'

שלום וברכהו

בمعنى. על ההודעה אשר נולד להם בן למזל טוב,

הנה יהיר מהשיית שיכניסו לבריתו של אברהם
אביינו, וכשם שיכניסו לברית בן יכניסו למותה
ולחופה ולמעשים טובים, ויגדלו ביחד עם זוגי תי'
מתוך הרחבה.

בברכת מזל טוב

מכتب כ"ק אומ"ר נשיא דורנו לרגל הולדת חתן הבר-מצויה

תשורתה משמחת הבר מצויה של אליהו יעקב שיחי יוניק

יוניק - ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N.Y. 11213
493-9250

סוכס מונזרל שניאורסאהן
ליובאוייטש

770 איפטער פארקווי
ברוקליין, נ.י.

ביה, ג' סיוון תשעג
ברוקליין, נ.י.

הרהיח אידייא נויניג וכורו
מוחא אברם ברוך שי

שלום וברכה

במענה על ההודעה אוזdot יומ הולדת השלישי של בנו אליעי יעקב שי

הנה מועתק لكمן חלק מכתב כיק מוייח אדמוריך זצוקלהיה נבג'ים זיין
בנוגע למנהגי ישראל בזה. ויתיר מהשייט שיגדלו ביחד עם זוגי תני למותה
ולחופה ולמעשים טובים פטור הרחבה.

בברכה,
[Signature]

וזיל כיק מוייח אדמוריך.

... ובדבר גדיות השערות - אפשערעניש - הוא דבר גדול במנהג ישראל
ועיקרו הוה בחביבו דהארות פיאות הראש, ומירום האגדזה והנחת הפיאות של
הראש, נהגו להדר להרגיל את התינוק בענין נפיאת עיקר וברכות השחר וברכת
הצדקה וליש שעל מטהה. ומשיחי ימי' גודלו שגדלוו לתורה ולהחפה ולמעשים
טובים מזמן פורכת בהרחה ובמנחות הדעת באמטיות וברוחניות.

מכتب כיק אדמוריך נשיא דורנו לרجل ה"אפשערעניש" של חתן הבר-מצווה

שער היומנאים

הקדמה

ידוע אשר אמר"ר הרה"ח הרה"ת מוהר"ר דובער שי' hei מקורב מאוד אצל כ"ק אדמור"ר נשיא דורנו ובית רכינו, זוכה לשמשם משנת תש"י ואילך, (ומאוחר יותר גם בניו שי'), וכ"ק אדמור"ר קרכו מאוד וdrag בעדו באהבה ובמסירות אהיה, (הקרוב אל בית רכינו החל עוד לפני זה, כאשר של כ"ק אדמור"ר), תש"ו, יצא אדמור"ר מרסטי כבנה של הרובנית חנה ע"ה – אמר של כ"ק אדמור"ר, הרישיות אשר כתב אדמור"ר המתרסמות פה לא ראו ע"ע את אור הדפים, ומתפרסמות כאן לראשונה כפי אשר כתבם בשעתו, כמה מהרישיות הם מעוניינות אישים כמו שידוך וכדומה, ומהם גם באופן של "את כל אשר יאהב יוכיח", רובם נכתבו באידיש ובשםירת אותיות הרב (לפי"ע) וככה הם מתפרסמות פה.

י"א שבת הש"ת
בחדר כ"ק אדמור"ר (מוחרי"ץ) (הделת הייתה סגורה אחרי הטהרה, כ"ק אד"ש רצה ליכנס אמר הרב ר' נ"ע עפונט די טיר דער רב זאל געזונט זיין גיט. ופתחו.

שבט הש"ת
ווען מי זאgett ניט קיין תחנון זאל מען ניט קלאפען קיין החטאנו פשענו אפילו צו מנוחה, צו מעירב כל השנה. כ"ק אדמור"ר ה"כ אמר בא מיר איז א פלא וואס מי וויסט ניט פון דעם.

בערך תמו-מ"א הש"ת
אמר לי – דער אויב' העלפט אעלע מאל דער אויב' איז א גוטער, אzo מי טוהט העלפט דער אויב'.

ערב ר"ח אלול תש"י (כשנסענו למרכו שליחות)
וואס ווילט איר יונגעלייט? אווזו פארט איר? (בערל יוניך ומשה גראנער) פארט געזונטערהייט, זייט מצליח. איר זאלט אויספירון דעם רביננס כונה, כוחות איף דעם האט איר, און אzo איר ווועט אויסניצון די כוחות ווי עס דארף צו זיין ווועט איר האבן הצלחה אין אלע אייערע עננים כללות' דיקע און פרטאות' דיקע, פארט געזונטערהייט, זייט

תשורה משמחת הבר מצווה של אליו יעקב שיחי' יוניק

אסרו חג הפסח תש"ב – ייחודת

אמר לוי (הקטע הראשון בתרגום לה"ק): **השליחות שלי בעלמא דין, לפי דעתך, היא לבצע ("דורכפֿרָן") את העניינים בחסד וברחמים. את העניין הזה לקחתני על עצמי, ובקשתני שוהiley בחסד וברחמים ... העניין שלי לעשות שאתה תהי' בשמהה, לעשותות אתה לחסיד ... העניין שלך הוא עבותות התפלה, לימוד התורה לפי סדרי הישיבה, ובהוספה. וכעת לך לרקוד ותשמשך את השמחה על כל השנה כולה.**
דער אויב' זאל העלפן אויך, איך, דער שווערד, דער טاطען און די מאמע, דער שוואגעדר, דער ברודער, די שוועסטער, דער ברודער ווואס אין רוסלאנד זאלז זונכה זיין צו ביאת המשיח שהוא גيلي עצמות ומהות א"ס ב"ה, בעה"ז הגוף – ווי מיר האבן גראדעט אין א' שיחה איז דער עיקר דארף זיין דער אווועק לייג, ניט רעכעגען זיך מיט זיך איגנטאנצון.

יום א' כ"ה ניסן תש"ב בבית של amo שטליט"א
אויב מען האט געגען און ניט געטרונגען איז א' שאלה אויפן בענטשן.

יום ה' פ' אמרו יג' איר תש"ב
הסתלקות אחים של כ"ק אדר"ש אמר: איך זאל אריין גיין צו דער מאמען אין 5 מינוט נאך אים. גיינדייך צוריק אמר: די מאמע האט ניט באמערכט די שיכלעד. מען דארף באווארנען די פאסט.

יום ב' פ' פינחס י"ד תמו תש"ב
מי האט מיר געשריבן איז אייר ברודער וויל אויך לערנגען ענגלייש, (למד בתו"ה
במאונטראיל והי' שם כתה ללימוד אנגלית), איך זאלט שרייבן דעם טاطון וועגן דעם
ברודער ער זאל ניט לערנגען קיין ענגלייש, גיט בזורך פקודה, א' גואלדייקע פליה מאן וויל
פארון זיין לעבען ניו-יארק און דערבאך נצט מען דאס אוייס אויף ענגלייש גראמאטיקע,
ער ווועט ניט פארשפטעקון אין א' אייר ארום, צוווי, דריי, פיר און אויך זיינע חברים
ניימאך, וויחנין, שווי. וויפיל איז ער אולט דער ברודער מער פון 16 מסתמא טראכט
מען שיין וועגן תכילת, הא, (אמרתני איז דער טاطען האט מיר ניט געשריבן וועגן דעם)
ענה כ"ק אדר"ש מסתמא האבן זיין ניט געווואטס מיר אנטאנן קיין עגמת נפש.

עש"ק פ' פינחס ח' תמו תש"ב
נאכן עסן אויפן געס שאלו אוחוי כ"ק אדר"ש צי איך האב גיהאט און ענטפער פון טاطון
וועגן דעם ברודער, צי ער ווועט פאלגן (אמרתני ער ווועט זיכער פאלגן), אויב ער ווועט זיין
ברוגן איך זיינט שולדייך דאס האב איך...

ב"ה יום א' פ' דברים כ"ז תמו תש"ב 8:30 ערבע
אייר האט דאר אן זאל צייט אייר ווועט אריין גיעין זונטאג, מי דארף א קווק טאהן
צז סי ווועט זיין ייחודת (לקח לווח ואמר) מסתמא ווועט זיין ייחודת. פארון אויפן אויהל
קענט איר דינסטאג סי' ווי סי', אויב סי' ווועט זיין פלאץ אין קאָר קענט איר פארון מיט

תשורה משמהת הבר מצויה של אליהו יעקב שיחי' יוניביך

וועגן די מזונות ווי האב איך געוזנט מיטן לשון "איד ואלט דאס אויפעסן אויף דער חתונה אעדער נאר בהונגא א שיזוך (אמרתי א שטיקל איצטער ... און א שטיקל אויף דער חתונה) אויב אווי ואלט איר דאס באדרארפט אויפעסן אויף די תבאים, אבער פארקויפן צו א גוי ניט, איר קענט דאס אויפעסן איצטער און ווועט זיין כאילו יעמאלט. נעט צוטיילט זיך א שטיקל אויך און א שטיקל איער כלה.
וועגן דעתם כוס קען מען דאך ברײַנגען שבת צו נאכט היינט איז נאר דא חמץ.

ערב פסח תש"ד

(נתן מצה שלמה ועוד חצי עבורי גם שני חתיכות עבור אבי וגיסי במר יעקב שי')
ושאל נאך פאר איימיצן אה"כ נתן שתי חתיכות ואמר דאס איז פאר דער כלה.

בליל א' אחר הסדר קרא אותו כמה פעמים לחדרו וכשבאתי אמר מי דארכ' זיין
בsmouthה עברו את ה' בשמהה און די שמחה דארכ' זיין קענטיג אופן פנים אויך. פארוואס
פארבריריגנט איר ניט גלייך מיט אלעמען. איצט איז ניט קיין צייט פון יהידות און בכלל
אייז ניט מײַן טבע זאגן מוסר... דערפֿאָר ווֹאָס אִיר הַעֲלֵפְט מִיר מִין מַוְתֵּעֶר מִין בַּעַל
הַבִּיתָעָה ווּעַט אַיְיךְ קֻומָּעָן אַגְּרַעַסְעָרָר שְׂטִיק לְוִיתָנָן שָׁוֹר הַבָּר אָנוּ זָאָס ווּעַט אַיְיךְ מסִיעָ
זַיְן אַיְן אִיעָר עֲבוֹדָה אֹוּב אִיר ווּעַט תָּאָן, סִיְשְׁוִין גַּעֲקָמָעָן די צִיְּתָן אִיר זָאָלָט מַעוֹרֶר זַיְן
אנְדָעָרָעָ, לא די ווֹאָס אִיר זַיְיט נִיט מַעוֹרֶר אַגְּדָעָרָעָ דָאָרָךְ מַעַן נָאָךְ אַיְיךְ מַעוֹרֶר זַיְן
אַבעָר אַיצְטָעָר ווּאַרְפְּט זַיךְ אַרְדִּין... ווּעַט דָאס אַיְיךְ אַרְוִישָׁלָעָפָן אָנוּ אִיר ווּעַט...
דער אוּבָ אָנוּ די רְבִים זָאָלָהָן נִחְתָּפָה אַיְיךְ אִיר זָאָלָט הַאָבָן נִחְתָּפָה זַיְן נִיט

קַיְיָן נִחְתָּפָה שָׂוָא אַרְעָי נָאָר אַמְּתָן נִחְתָּפָה.
דער אוּבָ זָאָלָהָן אָנוּ די חתונה זָאָלָהָן זַיְן בְּשָׁעָה טָוָה וּמוֹצָלָה אָנוּ אִיר זָאָלָט זַיְן
אַחֲסִיד אָנוּ אַמְּתָעָר יְרָא שְׁמִים.

א' דוחה"מ פסח תש"ד

פארוואס קען מען ניט מאכן די חתונה דארט ווֹאו דוד רַאֲסָקִין, ווֹאָס אַיְזָן בא קַוְּפָעֶצְקָן,
אפשר וויל ער בכל בית, און ווֹאָס אַיְזָן ווּעַגְן אַגְּדָעָרָעָה האָלָס... אִיר זָוִוִּיס נִיט ווֹאָס צַו
טאָן אַיְיךְ נִיט. אָוּר ווּעַט הַאָבָן אַנְצָעה ווּלְאַיְיךְ גַּעֲבָן אַעְצָה.
(אַיְיךְ ווּיל ער דער רבִי שְׁלַטָּה"א זָאָלָהָן אַגְּדָעָרָעָה זָאָלָהָן אַגְּדָעָרָעָה
וועל אַיְיךְ שְׁפָעַטָּר הַאָבָן אַסְאָךְ צְרוֹת, אַיְיךְ האָבָן אַיְצָטָעָר אַיְיךְ גַּעֲנָגָגָצָרוֹת. די חַוְּפָה ווּעַט
מען קענען מאָכוֹן דָא, אָנוּ די סְעוֹדָה אָנוּ אַצְוַוִּיטָן פְּלָאָצָן ווּ אַיְיךְ אַיְזָן באַקְוּרָעָמָרָעָה.
דרַעַנְאָךְ קען מען מאָכוֹן אוּ די סְעוֹדָה זָאָלָהָן זַיְן אַיְצָלְיכָעָה שְׁפָעַטָּר, ווּי מען טָוָה
דָא. עַס אַיְיךְ אַיְצָטָעָר מַאֲדָעָרָן. מען ווּאַלְטָ גַּעֲקָעָנָט מאָכוֹן אַפְּלִילָו די חתונה אָנוּ הוֹיָף דָא.
נאָר סְאָין זַיךְ ווּיְינְגָ פְּלָאָצָן אַוְן טָאמָעָר ווּעַט גַּיְעָן אַרְעָגָן. זַיךְ מַבְּרָר באַקְוּרָעָמָרָעָה אָנוּ אַוְן
אִיר ווּעַט הַאָבָן נִיְיעָס ווּעַט אִיר מִיד זַאגָן.

לסעודת אחרון של פסח תש"ד, ערב
מצה מקצת על המפה, מצה עם דגים, קניידלעך איז זייד. וגם נתן שתי חתיכות מצה
בייזיך.

תשורתה משמהת הבר מצויה של אליהו יעקב שיחי יוניק

יום א' פ' נשא כ"ז איר תש"ד (יחידות עם הכללה) ווען רעכונט איר פאָרֶון אוּפֿין אַהֲל בעסער פאָרֶון אין דעם יומ החופה. ערבע ר'ח קען מען בעונדרער פֿאָרִין. אַיְר ווועט מסתמא אוּיך פֿאָרֶון (להכללה) נאָר אַיְר זאלט ניט פֿאָרֶון אלְין מסתמא פֿאָרֶון מיטן ברודער אוּיבּ דֵי מאָמע וויל מיט פֿאָרֶון זאל זאל. זאל זיין בשעה טובה ומוצלחת. אַיְר זאלט האָבָּן אַיְדִישׁוּן הוּא אַחֲסִידִישׁוּן הוּא. אַיְר זאלט האָבָּן נחת פּוֹן דעם אוּיבּ ווועט דער אוּיבּ האָבָּן נחת פּוֹן אוּיך. דער ריִין זיך אַיְר זאלט ניט פֿאָרִין אין איַין ציִיט. דערנאָך ווועט אַיְר געַבָּן צְדָקָה אין זוּ פּוֹן דעם טָאגּ פּוֹן דער הוּהָה. אַיְר פּוֹן דֵי גָעָלָט ווָאָס אַיְר פֿאָרִידִינַט באָך דֵי שְׂטִיבָּלָעָךְ אָוּן זוּ פּוֹן אַיְר צְיַרְוָנָגּ אָוּן ניט פּוֹן קִין אַנְדַעְרָעָגּ גָעָלָט ווּי דְרָשָׁה גַעְשָׁאנְקָה.

(וועגן מסדר קידושין זיין אמר) דאָס דַאֲרָפָן דָאָך בעטונג די מחותנים פּוֹן כלְהָס צָדָם. מיר וועלן שיין דורך קומען. עס זאל זיין בשעה טובה ומוצלחת.

הג השבועות תש"ד

בתוכה התווודות אמר כ"ק אַדְשָׁז זאגט לחיים אָוּן פֿאָרִיגָעָסֶט אוּיפּ אלְעָחָשּׁוּנוֹת.

ט' סיון תש"ד

צו מנהחה אמר: נאט דעם סידור, אוּוּ דער עולם ווועט זיך צוּנוּיָּה קלִיבָּן אַדְעָרָדָבּ עולם קען מען מיך אַרוֹף טָאן. אַיְר ווועל זיין דאָ 8 אַזְיְגָעָר אַדְעָר פָּאָר 8. אַיְר זאלט לאָוּנוּן אָן אַגָּרטָל. בעט זיך אוּיס אלְעָס גוטָס.

דעם לעצמן טאג שבע ברכות:

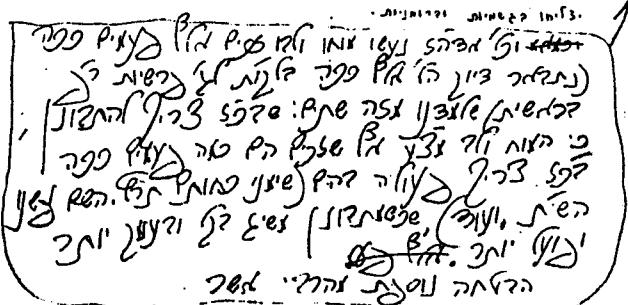
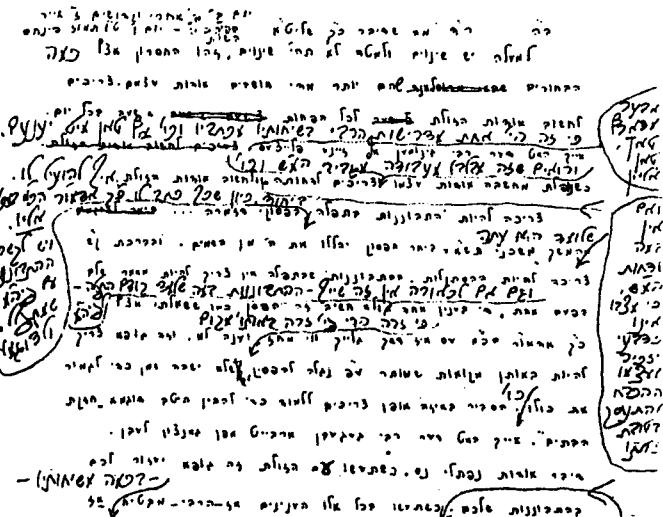
אַיְר האט שיין מזוות. מען דארף צוקלאָפָן אָן אַברכה אָוּן אין אַחֲדָש אָרוֹם אַראָפָעָמָעָן אַיְנָעַ, בּוֹדָק זיין זי אָוּן מאָכָן אַברכה בִּים צוקלאָפָן. אָוּן מוצא זיין אלְעָמָדוֹת.

הוּסֶפֶה

כאן המקומ להזכיר מה ששמעתי מאמאו"ר שיחי, (ואהאמו"ר אמר זאת לפני הרבנית חנה – אמו של רבנו, והיא חורה זאת לפני רבנו) והוא על מה שכ"ק אַדְמוֹר' רגיל לכתוב במכתבו לחתנות הנבי בזה לתביע ברכת ברכת מוד טוב, הלשון להביע כמעט ולא מצינו במכתבי רבונו נשיאנו, אך כתעתין בתהילים עה"פ' יומ ליטום יביע אמר (יט, ג) מביא שם רש"י ב' פירושים, והפירוש הב' היא: מנהט פתר יביעו לשון מעין נבע, ואפשר לכראה לומר שרבונו משתמש בזה הלשון יביע, כי כמו שהמעין מקשר לשברו לנו מכוב, כך גם ברכתו של רבנו, הברכה הולכת ומת חדשת תמיד, ומקשור לעצם, והוא תמיד עם האותם כל ימי חייו, ויה"ר שנהיי אַנְחָנוּ וצְאָצָאנוּ וכוי מקושרים לאילנא לחיי, נהיי כלים ראויים להשראתו של השכינה וברכתו של רבנו תכה". Amen.

שער היחידות

אמור ר' שיחי נכנס לראשונה ליחידות אצל ר' אדרמור נשיא דורנו ביום ז' אייר השנה, כשהנכנס עם המשפחה בתש"כ אמר לו ר' אדרמור ליכנס עודה פ' בעוד עשר שנים עם כל המשפחה, וכשנכנס בתשל' אמר לו ר' אדרמור "anon דאס וואס דו שריבסט וועגן דיין יומן הולדת, זיכער וועטשו זיך פירון איזוי ווי די מנהגי יומן הולדת" ואדרמור לא כתב כלום אודות יומן הולדתו אשר הוא בחודש מנ'א, והבינו בפשטות שכונתו הוא להזכיר שיום הולדת של חסיד הוא הפעם הראשונה שנכנס ליחידות - השנים תש"כ-ל חסר לע"ע - השנה היא ג' כ' שנה היחידות ונזכה זעהן זיך מיטין רבין ... והוא יגאלינו. היחידות הראשונה זו איר תש"י הוגה בשעתה עי' ר' אדרמור ומוצבוז צלומו.

תשורה משמחת הבר מצויה של אליו יעקב שיחי יוניק

בס"ד. אור ליום ה' כ"ד ניסן ה'תש"מ. שלשים שנה לנשיאות כ"ק אדרמור'ר
שליט"א.

א גוטן אווענט.

דען אויבעשטער זאל געבן און מקים זיין אלץ וואס שטייט דא, און מללא זיין
כל משאלות לבכם לטובה, און דער עיקר האבן נחת פון די קינדרער און
אייניקלאך, מכל אחד ואחת, מתוך מנוחת הנפש ובריאות נכונה ופרנסה בהרוחה.
און מצליח זיין בהפצת היהדות בכלל, ובהפצת המעינות (והחסידות?) בפרט

און מצליח זיין בכל הענינים בגו"ר....
און דאס וואס דו בעסט בנוגע תש"ג – זאל דער אויבעשטער מללא זיין
משאלות לבכם ולביבי,

און זיכער ווועט דאס זיין בארכנו הקדושה, מיט משיח צדקה.
מען ווועט געבן יעדען איינעם פון איז א דאלאר אויף "שליח מצוה" אויף געבן
אויף צדקה, ומה טוב – אויף חינוך על תורה הקודש.
[נתן לכaco"א דולר].

לחנה: דו ציננד שבת – לייכט? הנ"ל: יע. דו גיסט צדקה פארן בענטשן? הנ"ל:
יע. נא דיר א "ニコロ" (הוציא ניקול מטיסו ושם על השולחן), און דו זאלסט עס
געבן דעם ערבע שבת אויף צדקה, צוזאמען מיט דינגע איגענע געלט.
לא.ב.: נתן לו דולר, ושאל:

דו ביסט דער פון צעטלו? (הנ"ל נתן פתק פרטיז בציירוף פתק המנהלת יתוח"ל),
הנ"ל: יע. בנוגע דיזן בקשה – זאל דער אויבעשטער מללא זיין משאלות לבכ'
לטובה במילואה.
דו זאלסט זיין אחסיד ר"ש ולמדן, און זאלסט גיין מהיל אל חיל (וקיום
המצאות בהירור?), און מצליח זיין בהפצת היהדות בכלל, ובהפצת החסידות
בפרט.....

קודם שיצאנו אמר: מזאל הערן בשו"ט, און א כשרין און פרילילען יאר.

(כ"ז נרשם ע"פ זכרון בלבד, ولكن חסר קצט)

תשורה משמחת הבר מצווה של אליהו יעקב שיחי יונזין
בס"ד. יום א' ז' ניסן ה'תש"ג. ארבעים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א
בעת חלוקת הדולרים.

(על בקשתיינו מתי ואיפוא ליכנס על יחידות ענה ע"י המוכרות יחידות ביום א'
בעת חלוקת הדולרים.)

על בקשתיינו שנתראה עורה"פ בעשר שנים אמר כ"ק אדר"ש: אמן, זאל זי
בשורות טובות, הצלחה רבה.
על בקשת ברכה על נחת מהילדים והנכדים מתוך בריאות הנכונה אמר כ"ק
אד"ש: עס זאל זיין חסיד'דישע נחת לאורך ימים ושנים טובות, מזאל מקבל זי פני
משיח צדקינו בקרוב.
בעת נתינת הדולרים אמר לכמה: הצלחה רבה, ולכמה אמר: הצלחה'די'קער
יאר.

הוספות

ברכת כ"ק אדר"ש קודם נסיעת אבי חתן הבר-מצווה לשילוחות לא"ק ת"ז בב"א
ליל ז' חשוון ה'תשל"ה אחרי תפילה ערבית בהפרוזדור.

וַיְאִיךְ הָאָב גַּעֲהָעֶרֶט טוֹט מֵעַן דֵּי מַבְצָעִים אֵין אֵי גָּאָר אַוְיף צוֹ יוֹצָא זַיִן, אֵין בְּמִילָא
זַאלָט אַיר אוֹיפְשָׁטוּרָעָמָעָן אֵי מִיט דֵּי מַבְצָעִים בֵּין שְׁבַת אָוִיכָעַט, וּבְיוֹחָד אֵין
מַבְצָע הַדְּלָקָת נִירָות, אֵון אַיךְ וּוֹעֵל גַּעֲבָן יַעֲדָן אַיִנָּעָם אַדְלָעָר, אָוֹן אַיךְ וּוֹעֵל דָּאס גַּעֲבָן
דוֹרָךְ אַיךְ (ר' זַוְסָּיא וּוֹילְמוֹבָסְקִי) וּוֹאָס אַיךְ זַיִט אַפָּרְטִיזָאָן אֵון אַפָּרְטִיזָאָן אַיְן נָאָר
אַיְנָעָר בְּמִילָא וּוֹעֵט מֵעַן אַיְיךְ בִּיטְמָקָנָא זַיִן, אֵון אַזְוִי וּוֹי אַיךְ זַיִט דָאָךְ אַינְגָּלָאָךְ זַאלָט
אַיר דָּאס אַבְּעָר גַּעֲבָן צוֹ אַיְיעָר אַשְׁוּעָסְטָעָר, מַאֲמָע, בָּאַבָּע, מַומָּע אֹז זַיִן טָאָן אֵין
דָּעַם, זַאלָט אַיךְ גַּעֲבָן דַּאַלְעָרָס צוֹ דֵי וּוֹאָס פָּאָרָן יַעֲצָט אֵון אַיךְ דֵי וּוֹאָס זַיְנָעָן אוֹוָעָק
גַּעֲפָאָרָן הַיְנָט, וּוֹאָס וּוֹי אַיךְ גַּעֲהָעֶרֶט דָאָרָפָן זַיִן אַנְקוּמָעָן אֵין אַדְלָוק פָּוָן עַטְלִיכָּע
מִינְטוֹת (וּשְׁאַל אָם הַגְּנוּן), אֵון אַזְוִי וּוֹי הַיְנָטִיגָּע וּוֹאָךְ לִיעַנְטָמָע מֵעַן דָאָךְ לְךָ מַאֲרָצָךְ
וּמַמְלָדָךְ וּמַבִּית אַבְּיךָ אַל הָאָרֶץ אַשְׁר אַרְאָךְ וּוֹאָס דָּאס אַיְן דָאָךְ אֵי וּוֹאָס דָאָרָטָן פָּאָרָט
אַיךְ דָאָךְ זַאלָט זַיִן וּזַיִן וְהִי בְּרָכָה, (נְבָס לְחָדוֹרָו וִיצָא וְהִלָּקָה זַוְלָרִים לְכָא"א בְּעַצְמוֹ וְאַח"ב
אמָר) פָּאָרָט גַּעֲוָנְטָעָרְהִיט אֵון זַאלָט זַיִן בְּהַצְלָחָה רַבָּה.
אַחֲדִים אַחֲרָיו יָצָא לָהֶם כ"ק אדר"ש עורה"פ וּנְמַנְנָה לָהֶם זַוְלָר וְאָמָר: זַאלָט זַיִן בְּהַצְלָחָה
רַבָּה.

תשורה משמחת הבר מצווה של אליהו יעקב שייח' יוג'יק

וְיָהִי עֲלֵיכֶם

שְׁנִינוּ וְעַל-

אֹתָם כְּבָשָׂעָן...

בְּגַת בְּגַת עַל-

אֹתָם כְּבָשָׂעָן...

בְּגַת אַתְּ עַל כְּבָשָׂעָן...

בְּגַת אַתְּ עַל כְּבָשָׂעָן...

?בְּגַת בְּגַת אַתְּ עַל כְּבָשָׂעָן...

בְּגַת

צלום כי"ק אדרמ"ר להרב ר"ב טולידאנו בעתקה ראשונה, אג"ק ח"ד ע' רח.

וְיָהִי וְהַלְאָה, גַּם אַתְּ עַל כְּבָשָׂעָן...

בפ"ז.

בשיח יום ב', דthag'as נחbarekr k'sher d'sbag'ot "אהבת ישראל" לdag'as - גם פ"ט מה שבכו'ו
ארה"ז בחורא (צח, ד) בכפה עליהם הר בגיביה קאי על המשכה אהבה על כל בניו שנק'

הר. ובגעין זה הובא גם מה שביו"ס ~~הנזכר~~ אומרים "באהבה ~~הנזכר~~".

לכאורה אי"ם ההפסן, שריר בкар הלבושים (ר"ס חוץ) טמה אומרים "באהבה" גאנץ
זונא? זונא? זונא? בכפה עליהם הר בגיביה קבלו אהבה במרה קודש שבאו לטינני ולא כפה

עליהם הר בגיביה, אבל שאר המցוחות קבלו עליהם בסיני וכפה עליהם הקב"ה הר בגיביה,
לכל אין אומרים על פרט המցוחות באהבה ע"ט שעל הכליל אומרים באהבה שאומרים

באהבה מוציאים לשמה על הפרט אין אומרים אותו וצ"ע. [ונאפשר לי לומר טעם נכון]

דורידיי כל החורה ~~הנזכר~~ קבלו באהבה ומתעד שחרי הכינוי עצם בשלשה היסים כמו צווה
לهم משה בלא שם כפיו, אלא לאח"כ בשפע ריבוי המցוחות ופרטיהם נזדעעו שם לא

ווכלו לקיים והוארבו כפייה הר בגיביה, لكن אומרים על הכליל באהבה ולא על הפרט

אולי הכוונה היא לא בהמשך לטה נתן" מאה"ז דכפייה ההר הדיא המשכה אהבה,

אלא עוד קשר "דורדיי" כל החורה ~~הנזכר~~ ומשם קבלו באהבה" (והכוונה לא"ה אהבה" שאומרים
ביו"ס של חולן). האם בכוון?

צלום מענט כי"ק אדרמ"ר לווע הנחות התמיימען על שאלה בהתוועדות שכוועות תש"ח

תשורה משמחת הבר מצווה של אליהו יעקב שיחי יוניק

ב"ה).

נבהיר בהדרין שכונת המשנה ב"לפום צערא אברא" היא ל"צער" כזה (בתוכמ"ז) שהארם טקבל מדעת עצמו שאיננו מחויב בזה ולא נצווה ~~על~~ בזה (בדוגמת גור שנחביביר). ועוד"ז בישראל, שפקל על עצמו "הידור" וככיו"ב שאיננו מחויב בזה.

ולכן לו לא החיזק ד"לפום צערא אברא", והוא איזינה שאין גותנים לו ~~על~~ העזר והטורח כי אם כפי סיורי המלכה, כהירוד לשדה חבירו מדעת עצמו שאין גותנים לו עבור ההוצאה כי אם כפי סיור השבח.

ואף שגם הירוד לשדה חבירו מדעת עצמו, כבעה"ב גלי דעתיו, דניחאה לי', ציריך להח לו עבור ~~על~~ כל ההוצאה (גם כשההוצאה יתרה על השבח), שפשות וודאי שנחיה לי' לבעה"ב (הקב"ה) מה ~~ש~~ זכתבייר - יש לו מר, דמיון שע"י קבלת "צער" הנוסף (שלא גאטסוה בזה) ואפשר להיות קלוקול והפסד

[בכמו בדור שנחביביר, סמכיוון ש"איין פקיאין ברקודקי מצוחה" (חוס', יבמות מז, ב) הרי נמא ש"וייז" זכתבייר (ונגחביב במצוות) בא לידי קלוקול. ועוד"ז בישראל שמקובל על עצמו הידור, סמכא אה"ב (לאחריו שנגבותן ב', פעמים) איינו עשה את ההידול, נמאו ללא

הנה סמכיוון שלא נחיה לי' לבעה"ב קלוקול זה (או שנחיה לי' לעצם הבירוד וקבלת הידור) - נמא, שהזא בדוגמת פועל שקיביל עליו להעביר חבויות מקומות ונשברו בפשיעתו (כגון: שהלך למקום ~~א~~ רועוע ונחקל), סגד הדין אין בעה"ב גותן לו שדר פעולתו [נדרבת]: על הפועל לשלם את דמי החבויות], ועל זה בא החידוש "לפום צערא אברא", שבמ"ה היכא שע"י העזר שקיביל על עצמו נגרם הפסד לבעה"ב (הקב"ה), ס"מ גותנים לו שדר פעולתו. ובמו המעביר חבויות ונשברו בפשיעתו ש"מצוה היא לעשות לו לפנים מעורת הדין וליחסן לו סכרו" (סוד תומי"ט ט"ד במלחתו פג, א). ש"ו"ע אדרה"ז הל' שאלת ושבירות ס"ט).

לא תפסנו בזה: הדין שביבים שם הוא בשוכר את הפועל להעביר חבויות. אבל בנדוו"ד: סמכיוון שהבירוד והקבלת עשה האדם מעצמו (ולא גאטסוה בזה), מדו"ע מגיע לו שדר סירחא גם מצד לפנים משורת הדין? הן איקון צערן צערן ללא (הברונה: סמכיוון שנחיה לי', אבעה"ב בעצם הבירוד וקבלת הידול) - ללא זה (בנוגע לפרט זה שדריך לחת לו שכרו לפנים משורת הדין) כטו שבר אותו לעשו פועליה זו (הבירוד וקבלת ~~צערן צערן~~ הידול). ובדוגמת המעביר כמה חבויות ~~מבעה-עמאג~~

צלום מענת כ"ק אדרמור" לרעד גבוחות החמים על שאלה בהתוועדות י' שבט תשלי"ט

תשורה משמתה הבר מצווה של אליו יעק שיחי' יוניק

ב

של חברו מדרע עצמו ונicha לוי' לבעה"ב בהעברת החbijות, אלא שהלך בדרך רועש ועי"ז נשברה חבית אהח - שיש לומר, שעל בעה"ב לחת לו שערו לפניהם משורת הדין. אם נכוון, כי [גנוש] על מה שבב"ם שם אמרינו באשוכר את הפועל, ולא בתמבעיר מדרע עצמו ורק בעה"ב נicha לוי' בזוזן - בשלמא החט, העברת החbijות וההילכת בדרך רועש, הם ב', פועלות שנוגה. ולכן שירן לומר, שאף שנicha לוי' לבעה"ב הפועלה והתעברות בחbijות - היליכת בדרך רועש הינה פשיטה (ולבן מצד הדין אין מחויב לשפט לו שכר פירחו);

שנא"כ בנדוד ד הריני הביר (וכן קבלת ההידור) הוא פועלות אהח ? גזען והאלאות

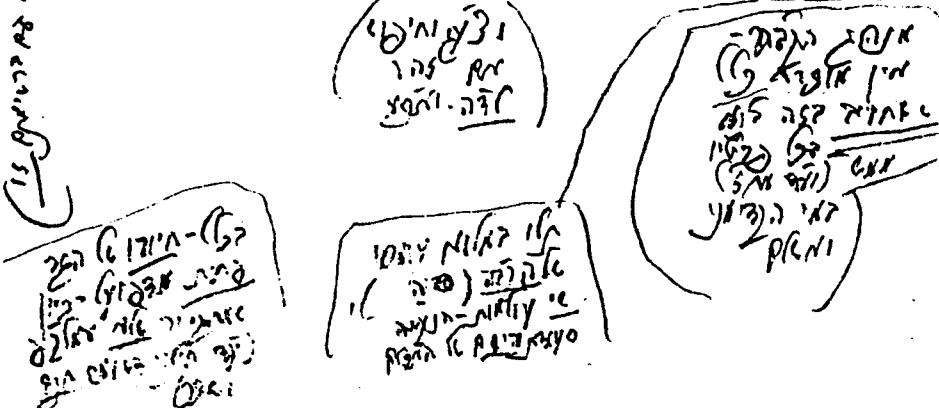
ספ"ג: באמ' היפני נicha לוי' לבעה"ב פועלות זו (כי הריווח שנזה הוא יותר מאשר ההפסד) א' - הרini זה דוגמת כטו שנicha לוי' לבעה"ב פשייכר' את החbijות בדרך הרועש (מצד איזו מעלה שיש בדרך זו, וזהו וועקם איבער את חיש ההפסד שחבית אהח תישבר), שזד מה שזכרנו בדרך רועש לא הינה פשיטה גלען, וצריך לשפט לו שבדו גם מצד הדין; ובאמ' נאמר שמצד חיש ההפסד שיוכלו לטעט ע"י הביר וקבלת ההידור לא נ Nichah לוי' (ח"ו) לנעה"ב בפעולות הביר וקבלת ההידור - הרini נמא, שהאדם (בגונע למפולה זו) איינו נחשב כלל בפועל ושכיר, ולמה מבעץ לו שכר עבור זה (גם) לפוגים מסורת הדין? אלא היליכם (בגונע למפול) עיגל פזען נטעט

ב) באמ' הדין "ליהם צערא עגרא" הוא אותו הדין טסט ד' ואורה חסידים חסמור"

טסט ד' ואורה חסידים חסמור ? נא' היליכם נטעט ?

ביב"ם שם - מהי הט"ד דרביה בר חנן (ביב"ם שם)?

ג) הדין ביב"ם שם הוא דוקא שמיין לו להפועל מה לאכול. אבל כשים לו "כדי סבודת היומן" אין צורך לשפט לו שכר (ב"ח ח"ו"מ שם). ומהו עניין זה בנדוד ד?

צילום מענטט כ"ק אדרמור' לרועד הנחות התמיימים על שאלה בהתוועדות י' שבט תשל"ט

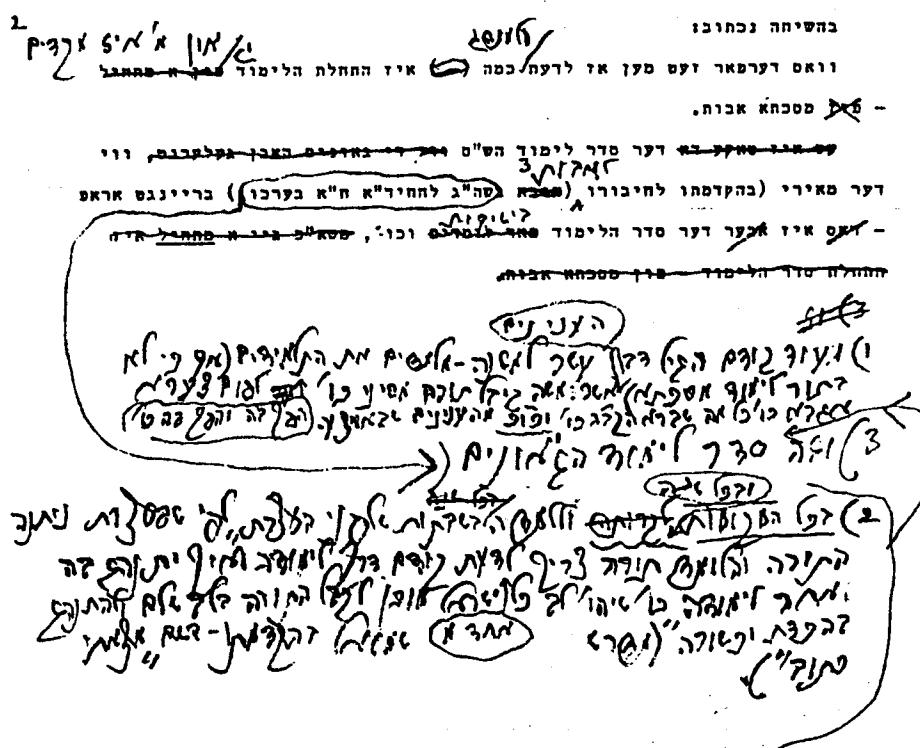
תשורה משמחת הבר מצווה של אליהו יעקב שיחי יוניק

בפ"ד.

בנוגע למ"ש ב"ק אדרמו"ר שליט"א (או רותה זה שלוועה כמה החלה הלימוד דמההיל - מסכת אבות) לפניו שפט בספר מקרא פקורות לחולדות החינוך בישראל (ש. אסף), מפרש המשנה ב"ה, למקרא, בפרש בנוגע לשל"ה ומרת"ל מפרaab - משנו בספר מקורות לחולדות החינוך בישראל (ע"פ הפטוח שם), ומזאגנו רק שהי' סדר הלימוד עם קטעים להחילה מסכת אגדה ברכות ומסכת אגדה אבות.

[בסדר המקדמות - לע"ע לא מזאנן].

עפ"ד - איך לסייע בהשיכחה?

ציילום מענת כ"ק אדרמו"ר לעוד הנחות והתמיינים על שאלה בהתוועדות יג שבט תש"ט

תשורה משמחת הבר מצווה של אליהו יעקב שיחי יוניק

הוֹסְפָּתָה

יום א' כ"ב טבת ה'תשל"ה.
מענתם כ"ק אומור' שליט"א על פ"ג שלחנו עbor החיל הדגיש בהפ"ג על
התיבות הנגה על ארצינו הַקָּן ואחד"ז המשיך וו"ל ה'ק': שמעה עירם בוה במש'ב: והי'
מחנן (ה'ינו כאו"א מהזבבא) קדוש שאו "ה"א מתהלך בקרב מחנן להציג ולחת אוביין
לפניך (דברים נג ט"ו) וכל הנגהה הפכית ח"ז – ה'ז סיע ר"ל. להיאוב. ובאופן ד"גיים
חמייש' "ב"ל ו"ד"ל. אוכיר עה"צ.

בעת שליחות אבי חתן הבר-מצווה באה"ק

וז' כסלו ה'תשל"ז. (מענה כ"ק אומור' שליט"א בעת סכתוק בין התלמידים והמוסדר)
אמחו"ל שט' מגליה כשלומד במקום שבו רוצחה.
ידוע שקיים הנהלת ישיבה וגם הראשי ישיבה – הוא בשביל תועלת הת', ולא להיפך
(הת' בשביב הב"ל)
מי הצדוק בסכתוק הנ"ל צריך לברר לפני רבנים וכיו"ב.
ובכל אופן: מצינן – אם טענת הת' צודקות ולכן רצונם ללימוד במק"א – אין כל
מניעה שייעשו כן.
אוכיר עה"צ.

היום יום ...

יום ראשון ג' סיון, מז' לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: נשא, פרשה ראשונה עם פירש"ז.

תהלים: ייח-כב.

תניא: פרק גג. והנה . . . 148- ל"ה.

כשהשתפרו בימי הגבלה, קודם עחה"ש, לא הייתה רוח אומו"ר
נזהה מזה.

המעיין בשיטת תוד"ה תורה (שבכת פט. א) יבין, שחה"ש הוא
זמן עת רצון למעלה, והשי"ת מטריד את המקטרג על עם ישראל,
בדוגמת הטורדו בטעות התקינות בר"ה זום הקושש דצום כפורים.

МОקדש לחיזוק ההתקשרות
לכ'ק אדמור'ך בשיא דורות

*

ולזכות
חתן הבר-מצוה
אליהו יעקב שיחי

לרגל חגיון הבר-מצוה בשעתומ"צ
יום השלישי שהוכפל כי טוב
יום א' דימי הגבלה
ג' סיוון ה'תש"ס

נדפס ע"י הוריו
הרה"ת הר"ר אברהם ברוך וזוג' ציפה חי' שיחיו

ואהיו ואחיםתו
תבה, אלטא שרה, לוי יצחק וגאלדא איתא שיחיו
יוביק

וזקינו
הרה"ח הורה"ת מוהר"ר זובער וזוג' פרומא שיחיו
יוביק

הו"ח אי"א נו"ג הר"ר אהרן וזוג' העביה שיחיו
לאסקי